

ÒPERA "LA TRAVIATA"

Giuseppe Verdi

Teatre La Fenice, Venècia

La Fenice és el teatre d'òpera més important d'Itàlia i un dels més famosos d'Europa. Fou inaugurat el 16 de maig del 1792 amb l'òpera *Giochi di Agrigento*, de Giovanni Paisiello. El començament del segle XIX fou de gran esplendor per a la Fenice, sent escenari d'estrenes operístiques de Rossini, Bellini o Donizetti. Però el 1836 fou víctima del foc per primera vegada i en tan sols un any fou reconstruïda. Ja en el segle XX, la Fenice va continuar amb èxit les seves activitats, excepte durant la Guerra Mundial, atraient a grans cantants i directors de fama mundial. Però el 29 de gener del 1996, la Fenice va ser destruïda per segona vegada per un incendi intencionat. Les obres de reconstrucció es van allargar fins a finals del 2003 tot deixant un teatre idèntic al reinaurat el segle XIX. És d'estil neoclàssic amb una façana elegant i severa, i amb un preciós interior on destaca la sala d'audició decorada amb estucs i nombrosos elements daurats. Entre la platea i les seves cinc altures de llotges, pot albergar fins a 1.500 espectadors.

Giuseppe Fortunino Francesco Verdi (Busseto, 1813 – Milà, 1901)

Compositor romàntic italià de l'òpera del segle XIX, el més notable influent compositor de l'òpera italiana i pont entre el "belcanto" de Rossini, Donizetti, Bellini i el corrent del verisme de Puccini. Fou l'autor d'alguns dels títols més populars del repertori líric, com els que componen la seva trilogia popular i romàntica (*Rigoletto*, *La Traviata* i *Il Trovatore*). Les seves obres van lligades amb la situació política de la Itàlia decimonònica, amb òperes que van servir per a l'exaltació del caràcter nacionalista del poble italià.

La Traviata

Òpera en tres actes. Llibret de Francesco Maria Piave basat en *La dame aux camélias* d'Alexandre Dumas, fill. Música de Verdi. Estrenada el 6 de març de 1853 al Teatre La Fenice.

L'obra de Verdi és atípica dins de la seva producció. A diferència d'*Aida* i *Nabucco*, destaca per l'enfoc realista: la història de la Violetta, al llit de mort, evocant com a *flashback* la seva vida de cortesana. Un atac directe a la hipocresia d'una societat que va qüestionar la relació del compositor italià amb Giuseppina Strepponi. Una exaltació de la vida i de les virtuts humanes, com la generositat, la compassió i el sacrifici pels altres, que es veuen frustrades pel judici implacable d'una societat classista. En aquesta adaptació de la novel·la d'Alexandre Dumas (fill) *La dama de les camélias*, Verdi va emprar elements subversius per a l'època (referències a la sífilis i la tuberculosi) que, units al seu enfoc moral, van fer que l'obra es rebés molt malament durant l'estrena.

Diumenge 04.10.16
Teatre La Fenice, Venècia
19.00h

Directors: Francesco Ivan Ciampa / Marco Paladini
Direcció: Robert Carsen
Escenificació i Vestuari: Patrick Kinmonth
Coreografia: Philippe Girardeau

La Traviata de Giuseppe Verdi

Música de **Giuseppe Verdi**
Orquestra i Cor del Teatre La Fenice
Mestre del Cor: Claudio Marino Moretti

Violetta Valéry: Jessica Nuccio / Irina Dubrovskya
Alfredo Germont: I. Jordi / L. Cortellazzi / F. Paesano
Giorgio Germont: E. Fabbian / L. Grassi / G. Altomare

Flora Bervoix: Elisabetta Martorana
Annina: Sabrina Vianello
Gastone: Iorio Zennaro
Il barone Douphol: Armando Gabba
Il marchese d'Obigny: Matteo Ferrara